

Dosarul nr. 2ra-518/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (O. Cojocaru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (N. Simciuc, I. Țurcan, Iu. Cotruța)

ÎNCHEIERE

20 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Oleksandr Bogdanov reprezentat de avocatul Vitalie Caldîba,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Oleksandr Bogdanov împotriva Inei Bogdanov cu privire la încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 31 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de Oleksandr Bogdanov și s-a casat integral hotărârea din 17 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

constată:

La 03 iunie 2016, Oleksandr Bogdanov a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inei Bogdanov cu privire la încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, Oleksandr Bogdanov a relatat că la 14 august 1999 a înregistrat căsătoria cu Ina Tănasî, în urma căreia s-a născut fiica lor, care la moment locuiește cu mama.

Reclamantul a menționat că în anul 2007 a plecat la muncă în Israel pentru a avea posibilitatea să cumpere apartament, în scopul îmbunătățirii situației locative a familiei sale.

A relevat că împreună cu fosta sa soție au decis să procure în ipotecă un apartament cu 2 camere, astfel fiind încheiat contractul nr. XXXXX din 24 aprilie 2007 cu privire la investiții private în construcția blocului locativ, în care calitatea de investitor o avea mama pârâtei.

În continuare, a subliniat că costul final al imobilului constituia suma de 36360 de euro, care au fost achitați din sursele financiare comune ale soților din timpul căsătoriei.

Reclamantul a indicat că prin hotărârea din 16 ianuarie 2012 a Judecătoriei Buiucani, a fost desfăcută căsătoria între Oleksandr Bogdanov și Ina Bogdanov, cu stabilirea domiciliului permanent a copilului minor cu mama sa.

Totodată, a precizat că a făcut cunoștință cu hotărârea dată abia la 25 ianuarie 2013 când a revenit în țară, însă nu era rost de a o contesta, deoarece la acel moment fosta sa soție conviețuia cu un alt bărbat.

La fel, a mai relatat că pârâta a evitat orice discuție cu privire la bunul imobil, invocând faptul că reclamantul nu dispune de nici o parte din apartamentul dat și mai mult să nu o deranjeze, deoarece nu vrea să vorbească la acest subiect.

Astfel, la 25 martie 2013, Oleksandr Bogdanov a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inei Bogdanov cu privire la anularea în parte a contractului de investiții, recunoașterea bunului imobil ca proprietate comună în devălmășie, partajarea averii comune și compensarea cheltuielilor de judecată. Totodată, solicitând și partajarea bunurilor mobile, automobilele Toyota Rav-4 și Chrysler Voyager. Iar la 07 iulie 2014, pe parcursul examinării cauzei, pârâta a înaintat cerere de chemare în judecată reconvențională cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate personală asupra imobilului.

Prin hotărârea din 13 februarie 2015 a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Oleksandr Bogdanov, fiind dispusă declararea nulă în parte a contractului de investiție nr. XXXXX din 24 aprilie 2007 încheiat între SRL „Gonvaro-Con” și Lidia Tanasî în privința apartamentului nr. XXXXX din str. XXXXX, mun. XXXXX, și anume în partea ce ține de investitor – Lidia Tanasî, cu recunoașterea în calitate de investitor a Inei Bogdanov, recunoașterea bunului imobil ca bun imobil în devălmășie al lui Oleksandr Bogdanov și Inei Bogdanov, dobândit în timpul căsătoriei și a fost partajat cu atribuirea a câte ½ cote-părți ideale fiecăruia.

Prin decizia din 20 octombrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, au fost admise apelurile declarate de Oleksandr Bogdanov și Ina Bogdanov, casată hotărârea din 13 februarie 2015 a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea inițială a fost admisă parțial, automobilele Toyota Rav-4 și Chrysler Voyager fiind recunoscute ca proprietate comună în devălmășie și partajate în cote-părți egale între foștii soți Bogdanov, prin atribuirea a câte ½ cotă-parte din valoarea bunurilor fiecărui coproprietar. În rest pretențiile reclamantului cât și cererea reconvențională au fost respinse ca neîntemeiate.

Prin încheierea din 02 martie 2016 a Curții Supreme de Justiție, recursurile declarate de către Oleksandr Bogdanov și Ina Bogdanov au fost declarate inadmisibile.

Reclamantul a atenționat că la momentul actual Ina Bogdanov este unicul proprietar al bunului imobil, ultima dobândind dreptul de proprietate privată asupra acestuia la 27 februarie 2012.

La fel, a precizat că aflându-se la muncă în Israel, a expediat până în anul 2011 prin intermediul instituțiilor bancare în adresa pârâtei, sume de bani în mărime de 22500 dolari SUA și 10137 euro, fapt confirmat prin chitanțele eliberate de bănci.

Totodată, a subliniat că aceste sume de bani au fost expediate în scopul achitării costului imobilului procurat, or, contractul de investiții nr. XXXXX din 24 aprilie 2007 prevede că termenul de dare în exploatarea este trimestrul patru al anului 2008, astfel acesta a fost achitat până în anul 2010.

În același context, a accentuat și faptul că instanța de apel prin decizia din 20 octombrie 2015 a stabilit că pe parcursul judecării cauzei nu i-au fost prezentate careva probe pertinente și concludente care atestă că aceste sume de bani au fost

investite în construcția imobilului și a calificat bunul imobil drept proprietate personală a pârâtei, deși de facto acesta a fost procurat din banii reclamantului, ultimul fiind îndreptățit în a cere 50 % din suma totală expediată.

Oleksandr Bogdanov a solicitat încasarea din contul Inei Bogdanov în beneficiul său a sumelor în mărime de 11250 de dolari SUA, 5068,50 de euro, taxa de stat și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 17 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, cererea de chemare în judecată a fost respinsă, ca fiind depusă cu încălcarea termenului de prescripție (f.d. 112).

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a relevat că Oleksandr Bogdanov și-a exercitat dreptul la acțiune în apărarea interesului încălcat cu depășirea termenului general de prescripție de 3 ani. Astfel, prima instanță a ajuns la concluzia de a respinge cererea de chemare în judecată ca fiind depusă cu încălcarea termenului de prescripție.

La 08 august 2017, Oleksandr Bogdanov a depus cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea hotărârii din 17 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a cererii de chemare în judecată.

Prin decizia din 31 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost admisă cererea de apel depusă de Oleksandr Bogdanov, casată hotărârea din 17 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani și emisă o nouă hotărâre de respingere ca fiind nefondată cererea de chemare în judecată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut dispozițiile art.267 alin.(1), art.272 alin.(1), Cod civil și art.386 alin.(1) lit. d), art.118 alin.(1), art.130 alin.(1) și art.123 alin.(2) ale Codului de procedură civilă.

Cu referire la numele citate și în raport cu materialele cauzei, instanța de apel a constatat că, prin decizia din 20 octombrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, menținută prin încheierea din 02 martie 2016 a Curții Supremă de Justiție, s-a stabilit cu certitudine că, într-adevăr, Oleksandr Bogdanov, în perioada în care se afla în căsătorie cu Ina Bogdanov, a fost plecat la muncă în Israel de unde trimitea bani acasă, pe numele Inei Bogdanov, însă la caz, nu au fost prezentate careva probe pertinente și concludente, că aceste sume de bani au fost introduși în construcția apartamentului nr. XXXXX 7 situat în mun. XXXXX, str. XXXXX, în baza contractului de investiție nr. XXXXX din 24 aprilie 2007 încheiat între SRL "Gonvaro-Com" și Lidia Tanasî.

Totodată, din decizia menționată, mai rezultă că, în perioada în care reclamantul muncea în Israel, familia acestuia închiria o locuință, pentru care achita chiria și serviciile comunale, iar instruirea și întreținerea fiicei minore presupune cheltuieli esențiale, la fel în perioada respectivă familia Bogdanov avea nevoie și de cheltuieli curente.

Din înscrisurile anexate la dosar rezultă, că copilul a frecventat cursuri suplimentare de studiere a limbii engleze la centrul de instruire "Linguata", costul acestora fiind de 50 de euro lunar, Ina Bogdanov a achitat fondul școlii a câte 600 de lei anual și fondul clasei a câte 50 de lei lunar, copilul a frecventat cursuri de dans la ansamblul "Codreanca".

De asemenea, Ina Bogdanov împreună cu copilul minor au mers la odihnă peste hotarele țării.

În continuare, Colegiul a reținut că, pretenția reclamantului-apelant din acțiunea privind partajul averii, cu privire la recunoașterea bunurilor mobile, automobilele de model Chrysler Voyager cu nr. de înmatriculare XXXXX și Toyota Rav-4 cu numărul de înmatriculare XXXXX, ca bunuri dobândite în timpul căsătoriei, adică ca bunuri proprietate comună în devălmășie și partajarea lor în cote-părți egale între ambii coproprietari, instanța de judecată, le-a admis, acestea fiind înregistrate pe Bogdanov Ina, fapt ce rezultă că au fost procurate din mijloace financiare comune.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că, reclamantul nu a prezentat careva probe pertinente și concludente în sensul admiterii acțiunii, iar bunurile comune deținute în timpul căsătoriei, au fost partajate prin decizia din 20 octombrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, menținută prin decizia din 02 martie 2016 a Curții Supreme de Justiție.

Din considerentele menționate Colegiul a ajuns la concluzia de a admite cererea de apel, a casa hotărârea primei instanțe și a emite o hotărâre nouă, de respingere ca nefondată a cererii de chemare în judecată depusă de Oleksandr Bogdanov împotriva Inei Bogdanov cu privire la încasarea sumei.

La 17 ianuarie 2019, Oleksandr Bogdanov reprezentat de avocatul Vitalie Caldîba a declarat recurs împotriva deciziei din 31 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel în partea emiterii unei noi hotărâri prin care a fost respinsă ca nefondată cererea de chemare în judecată, rejudecarea cauzei și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului, recurentul a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, pe care o consideră ilegală, neîntemeiată și pasibilă casării.

În susținerea poziției date, a relevat că la judecarea cauzei și pronunțarea deciziei, instanța de apel nu a soluționat toate problemele prevăzute de lege care urmau a fi soluționate, nu a apreciat probele și nu a determinat legea aplicabilă soluționării litigiului, greșit determinând circumstanțele și caracterul raportului juridic dintre părțile litigioase, fapt care a dus la soluționarea greșită a cauzei și aprecierea arbitrară a probelor, astfel fiind încălcat dreptul recurentului la un proces echitabil garantat de art.6 CEDO.

La fel, a reținut că făcând referință la hotărârea judecătorească irevocabilă pronunțată într-o cauză civilă soluționată anterior și anume la decizia din 20 octombrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, instanța ierarhic inferioară, nu doar că a interpretat greșit soluția judecătorească și caracterul raportului juridic determinat anterior de instanța precedentă, dar și a ignorat faptele stabilite prin această hotărâre judecătorească irevocabilă.

Totodată, a opinat că instanța de apel nu a examinat integral și luat în considerație toate probele și circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei. Astfel, circumstanțele menționate pot fi considerate ca motive întemeiate de admitere a prezentei cereri de recurs.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 31 octombrie 2018 și publicată pe pagina web a instanței de apel la 21 noiembrie 2018.

În aceste circumstanțe recursul, declarat de Oleksandr Bogdanov reprezentat de avocatul Vitalie Caldîba la 28 decembrie 2018, se consideră în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul ne reprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 22 februarie 2019, Ina Bogdanov a depus referință asupra cererii de recurs prin care a solicitat declararea inadmisibilă a recursului și menținerea deciziei instanței de apel.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Oleksandr Bogdanov reprezentat de avocatul Vitalie Caldîba, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Oleksandr Bogdanov reprezentat de avocatul Vitalie Caldîba, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Oleksandr Bogdanov reprezentat de avocatul Vitalie Caldîba, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Oleksandr Bogdanov reprezentat de avocatul Vitalie Caldîba se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat